

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

SZERKESZTŐI LAKÁS:

Szerkesztői lakás, a hídkaputól kimenet balra a 26. szám alatti ház emeletében.

Megjelen a lap hetenkint 3-szor u. m. kedden, csütörtökön és szombaton délután. Ára negyedszoros 3 ft. o. 6. Hirdetési ár: 5 hasábos sorért 1-ör 7 kr., 2-ör 8 kr., 3-ör 9 kr. o. 6. minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj. Előzetes és hirdetés a kiadó-hivatalnál kezelik. A nyilváltatási cikkeik sora után 20 kr. előleg befizetése mellett a szerkesztőséghez csatlandók.

KIADÓ-HIVATAL:

Kőszepes, STEIN J. könyvkereskedése.

Kolozsvár, febr. 13.

(D.) Országgyűlésünk válaszfelirata előttünk fekszik.

Daczára annak, hogy ő Felsége uralkodói legmagasabb küldelmének kiindulási pontjából s alapjából a *pragmatica sanctio* nyilváníttá, a még mind kétes politikai helyzetek, s az experimentatiókiből kibontakozhatatlanság következtében a magyar királyság erdélyi részeiben fekvő törvényhatóságok nem lehettek szerencsések azon törvényszerűségekre, melyek a felirati vitában részt vegyenek, legfőkébb Oláhfalusi Szamosújvári követi ha ott lehetnének a vita kezdetére, mely e hó 15-ére van kitűzve.

Es midőn municipalis életünk is el van zárva a politikai nyilvántatások jogától, csak a közvélemény közegeinek, hírlapjainak juthat azon alkalom, hogy szavakkal járulhassanak azon eszmékhez, melyek törvény-magyarazat terén felmerülnek.

Pragmatica sanctio és a jogfolytonosság, ez az alap, melyet a király uralkodása jog-alapjúl elismert, s az országgyűlést megnyitó trónbeszédjében saját ajkain a nemzet és Európa színe előtt kimondani legkegyelmesebben méltóztatott.

Pragmatica sanctio és a jogfolytonosság, ez volt a követjelöltek általános jelszava válaszfelirat előtt kimondott programjaikban.

Es e szerint az országgyűléstől nem lehetett mást várni, mint hogy ezen közösen elismert jogalapra fogja fektetni válaszfeliratát, s a kormánytól sem várhatunk mást, mint hogy ő Felsége színe elibe a törvények alapján oly tanácsokkal járul, melyek a királyi ígéretnek és nyilatkozatnak, az ország törvényének, s ezen törvények helyes és természetesen magyarazatának megfelelnek.

A *pragmatica sanctio* első cikkében ezt olvassuk:

„Ő cs. kir. Felsége... hű karai közé jönni, s őket legmagasabb személyében atyailag vigasztalni, s legelőször is mindenek előtt irántuk tisztáztatni, hogy magyarországi örökös királyságának, s a hozzá kapcsolt részek, országok és tartományok összes karait és rendeit, valamenyinyi mind hitlevél, mind bármely más javaiban, szabadságaiban, kiváltságaiban, mentességeiben szokásaiban, előjogaiban és törvényeiben, melyek eddig engedélyeztetettek s alkottattak, és a jelen országgyűlésen s jövőre is országgyűlésileg alkottatni fognak, ajánlani, és azokat legkegyelmesebben megerősíteni méltóztatott.

Ugyancsak a *pragmatica sanctio* 3-dik cikke újabb megerősíti az ország minden alkotott törvényeit, egyszersmind ezen cikk 1-ső §-a kötelezi a királyi ház utódait is a hozott törvények pontos megtartására.

Es szintén a *pragm. sanctio* harmadik cikkelyében, mely az egyik szerződő fél, III. Károly, római császár és magyar király, biztosító nyilatkozatát foglalja magában, ezt olvassuk:

1-ső §. „Nem is akarja a királyi szent Felség, hogy az ország karai és rendei másképp igazgattassanak, vagy kormányoztassanak, mint megtartva magának Magyarországnak eddig hozott vagy jövőben országgyűlésileg hozandó saját törvényeit.”

2-dik §. Mely királyi legkegyelmesebb nyilváníttatás által ezen záradék felől: miként a törvények értelme, és gyakorlati iránt a király, és karok közmegegyezésével országgyűlésileg történik megállapodás az országból minden elszakadástól, és a kormányzatnak a többi tartományok módjára behoázásától, az ország karait és rendeit elegendőleg megóvatottakká teszi.

E szerint a *pragmatica sanctio* kimondván azt, hogy a hozott és hozandó törvények kötelezendik a királyt és örököseit, a jogfolytonosságot tetteg biztosította; kimondván azt, hogy a magyar királyság másképp nem igazgatható s kormányozható, mint eddig hozott vagy jövőben hozandó, saját törvényei szerint, s kimondván az is, hogy a király és örökösei országunkat minden elszakadástól megvédik, és így törvényes integritását királyi hittel biztosítják; ezekből önként következik:

a) hogy a rendes törvényes uton hozott kormányformát, az 1848-ban megállított s szentesített felelős ministeriumot, helyre kell állítani.

b) Hogy a minden törvényeink által sérthetetlenül biztosított municipiumokat jogaikba, hatáskörükbe vissza kell helyezni.

c) Hogy az 1848-ban közös törvényhozásba s közös felelős ministerium alá szorosabban egyesült erdélyi részek, mint a közös törvényhozás rendszeres és egyaránt jogosult tényezői tekintendők a királyság országgyűlésén, s hogy a törvény szerint egyesült erdélyi részeket, a jogfolytonosság alapján egyedül érvényes közös törvényhozás akaratján kívül párttörédek törvényellenes gyülekezetei s jogsértései alapján az egység kapcsából kiszakítani soha sem lehet, még akkor sem, ha az erdélyi részek minden lakója akarja, miután ez része levén egy egésznek, az egész jogát maga irányában el nem bitorolhatja.

A király, ki a *pragmatica sanctio* által ősei successióját éppen úgy, mint a magyar királyságnak az örökös tartományoktól való teljes önkormányzati külön állását biztosította, személyesen, mint magyar király jelent meg akkor is a rendek előtt, s kötötte meg azon alapszerződést, mely e nemzet szabad királyi választási jogát, egy német dinastia iránti bizalom alapulit compromissum által, csak a legkésőbbi időknek tartotta fenn.

Legmagasabb személyében jelent meg most is a király az ország rendei előtt, elismervén azon szerződés érvényét, melyet fölséges elődei velünk kötöttek.

Es midőn a *pragmatica sanctio* kimondja, hogy Magyarország csak az országgyűlésen hozott és hozandó saját törvényei által kormányozható; ezen *pragmatica sanctio* megszövegezte volna, ha az országgyűlés más kívánna, mint a mit feliratában kívánt, t. i. a hozott és szentesített törvények restitutóját.

A magyarok ezen alapos, alkotmányos érzésével s törvényes felfogásával a régibb uralkodók is mindig tisztában voltak; innen történt az, hogy ők félrendszabályokhoz nem nyultak a restitutiónál.

József császár megpróbálta, félreértve az ország törvényeit, a fejedelmi akarat szerint kormányozni, melynek szabadelvességében bizott, s hinni látszott, hogy egy uralkodó nemes és szabadelvű törekvése, a törvények feloldozása árán is, kedves lehet népeinek. De az alkotmányos nemzet a nemes irányt, s szabadelvűséget csak pozitív törvényeiben megírva látja maradandónak; a nemzet kiűzdé passiv ellenállását, József császár nem nyult félrendszabályokhoz átmentti hidak gyanánt, hanem visszavonta rendeleteit, s helyreállította őseinek szerződését a *pragmatica sanctio* alá.

Hasonlóképp cselekedett 1-ső Ferenc császár hosszas és szigorú provisoriuma után, habár e provisorium alatt nem lehetett látni osztrák miniszterek beavatkozásait hazánk belső dolgáiban, a kormány a kancelláriák által dictatoroskodott, soha nem küldettek királyságunkba verordnugok az örökös tartományok minisztereitől; mind a mellett a nemzet a patensnek általi kormányzást el nem fogadta, és Ferenc császár szintén nem keresett átmentti hidakat, kimondá, hogy fájat atyai szívének azon viszály, a mely kiűtött, s az alkotmányt habozás nélkül egész teljességében visszaállította, a *pragmatica sanctio*, s az ebben biztosított jogfolytonosság értelmében.

Ez az, a mit most oly hosszan tartott absolutismus, s külkormányi befolyások után a nemzet kér az uralkodótól, s a mit remélhetünk, hogy azon uralkodó felség kedvően, fogadand, ki szintén, mint előde, jelen van az országgyűlés szintjén, s ki az oly hosszas politikai viszálynak legmagasabb akaratja s befolyása alatt kíván véget vetni, támaszkodva azon felmondhatlan és szerződésekre, melyek dinastiájuk királyi uralkodását az egykor oly kitűnő európai nagyhatalom, a magyar királyság fölött nemzedékről nemzedékre biztosítják.

Midőn a király, felséges neje és gyermekei a magyar királyi állam nyelvét családi életük szentélyébe is befogadták, ezzel magával biztos garantíát nyújtottak nemzetünknek, hogy a magyar korona fontosságát tökéletesen elismerték, s fényének emelésében látják felséges dinastiájuk fényének emelkedését.

A magyar nemzet az uralkodó Fölség iránti hódoló tiszteletben, s a fölséges ház a magyar nemzet iránti atyai szeretetben

annyira haladtak, hogy innen visszaesést nem várhatni. És így a korona erejét s a nemzet szabadságát reméljük, hogy nem sokára biztosítani fogja egy nagy tény, az alkotmány teljes restitutójának ténye.

A válaszfelirat s Erdély.

Magyarország és Erdély közös országgyűlésének február 8-iki ülésében megtörtént az első lépés, mely a végzetleges nagy feladat körüli actio eseményeszerű jeleneteinek sorát ünnepélyesen megnyitja.

Az alsóház válaszfelirati javaslata a dec. 14-diki királyi trónbeszédre felolvasatván, kinyomtatni s részletes megvitatás végett napirendre kitűzteni határozottat.

Ezen részletes vita, melynek a Gondviselés által vezérlendő mozzanataitól függ a szerencsés végmegállapodás, ma csütörtökön (febr. 15-én) kezdődik, s tán joggal ápolhatjuk azon reményt, hogy pártnézetek élesebb surlódása nélkül fog lefolyni.

E remény nélkül — mi, erdélyiek legálább, a kik kétszeres érdekek csüngünk a békés kiegyezkedés sikerének kilátásain — bajosan nyugtathatnók meg kedélyünket szemben azon nem kevésbé jogosult aggódalomakkal, melyek helyzetünk még mindig függő természetének higgadt észleléséből származnak.

Ő Felsége múlt évi decemb. 25-iki kegyelmes királyi rendelete által Erdély és Magyarország unioja, mint jogilag bevégzett tény, mely legfelsőbb helyen „mindig érintetlen hagyott”, a fogantatás stadiumába jutott; mindazonáltal nem szabad e vívmány feletti örömlenket tovább csigázni, mint a meddig a legmagasb kegy iránti hálás érzélem öncsalás nélkül ragadhat.

Hódoló tisztelettel kell meghajolnunk ő Felsége azon bölcs tartózkodása előtt, miszerint egy királyi előde által szentesített s életbeléptetett törvényezikket, mely Erdély államjogi helyzetét Magyarországgal már egységesítette volt, még a legitim kapcsolatokra nézve oly kedvezőtlen önkényi radical reform-kísérletek idejében is, minő a Schmerling-aera vala, előrelátó bölcseséggel érintetlen hagyni méltóztatott.

S ha most egy lépéssel továbbmenni és e törvényezikket alapján Erdély követit a közös országgyűlésre legk. meghívni méltóztatott, e legitim irányu elhatározásban lehetetlen még hálásabb elismeréssel nem ismernünk fel azon legmagasb szándék jelét, hogy az unio valóban életbe is léptetessék.

De lehetetlen percig is felednünk, hogy ugyancsak az említett dec. 25-diki k. kir. leirat által Erdély képviselőinek a „koronázási országgyűlésre” való meghívását illetőleg a sulypon nem annyira magára az egyesítési törvény erejére, mint inkább azon szükségességre van fektetve „nehogy az összes monarchiat érdeklő államjogi kérdések megoldása halasztást szenvedjen.”

Ezen roppant horderejű tétel által tehát el van ugyan ismerve a korona részéről, hogy Erdély képviselői a pesti közös országgyűlésre nem csak a koronázási magas szentes actus tanúi gyanánt, hanem mint azon országgyűlés illetékes tagjai hivatnak meg, még pedig „az összes monarchiat érdeklő államjogi kérdések megoldásánál befolyást gyakorolni”, s e törvényszerű — mert másról szó se lehet — befolyás illetékességének ily határozott elismerése által Erdély és Magyarország törvényhozási egysége ő Felsége által is már visszavonhatatlan s sanctionálva látszik ugyan; mindazonáltal ki van egy külön tételben jelentve a többször tisztelt k. k. leiratban, hogy „a két ország végleges egyesülése csak a magyar koronához tartozó országok egymásközi, valamint ezeknek a birodalomhoz államjogi viszonyainak szabályozása alapján valószínű” stb.

Erdély és Magyarország unioja e szerint — jegyezzük meg magunknak jól! — többé nem tekintendő érintetlen hagyottnak, hanem mintegy legfelsőbbleg elismertnek, s csak a közös ügyek kérdésének megoldásától függővé tett dolognak. De — valljuk meg az igazat — oly feltételtől van függővé téve, melynek nehézségeire gondolva, lehetetlen remegve nem eszmélnünk arra, hogy előnkbe oly feladat van tűzve, melynél nehezebbet,

szövevényesebbet alig képzelhetnénk, s megettünk egy „erdélyi országgyűlés” komoly intés gyanánt csak elnapolva.

Ne csodálkozzék senki, ha mi, az unio barátai, a közös ügyek kérdésében egyszerű, mind Erdély életkérdését látjuk végzetleges komolysággal kitűzve, s ennél fogva minden legkisebb mozzanatnak, annyival inkább egy oly nagy jelentőségűnek, minő a válaszfelirat, reánk nézve sorsszerűleg döntő fontosságot tulajdonítunk, a mennyiben annak alapelvei előre ki kell hogy jelöljék azon határvonalat, melyen belül maradandó sikerre, s melyen túl csak bizonytalanságra és visszaesésre számíthatunk.

Semmi sem természetesebb, mint azon — mondhatni — lázas izgatottság, melylyel e javaslatot olvasás végett mohón ragadók kezünkbe, s kiváló figyelmünket először is két főpontra szegezők nagy várakozással, arra, hogy mit mond a közös ügyekről, s mit az unioról?

A mi az elsői, oly loyális, oly legitím, oly méltányos és valódi emelkedett szempontból egysúlyozott nyilatkozvány az, mely a legőszintébb készséget tanúsítja a birodalmi érdekek, s a magyar állam érdekeinek méltányos összhangbahozatalára, s mely kétségkívül minden elfogulatlan igaz honpolgár kedélyére — Lajthán innen s Lajthán túl egyiránt — megnyugtatólag fog hatni. A felirat, valamint a dec. 14-ki trónbeszéd, a közösen alkotott birodalom kapcsolatainak jog-alapjúl a *pragmatica sanctio* veszi, s e kiindulási ponthoz következetes, szigorú conservatismussal ragaszkodik. Elismeri, hogy léteznek oly viszonyok, melyek Magyarországot az ő Felsége uralkodása alatt álló többi országokkal közösen érdeklik, s igéri, hogy az országgyűlés igyekezte oda lesz irányozva, mikép „e viszonyok megállapítására s mikénti kezelésére nézve oly határozatok jöjjenek létre, melyek alkotmányos önállásunk s törvényes függetlenségünk veszélye nélkül a céljának megfeleljenek.” Hangsúlyozza, hogy „ő Felsége minden országainak alkotmányos szabadságát saját szabadságunk támaszának tekintjük.” A mi alkotmányunk nem az octoberi diplomában veszi ugyan kezdetét; de méltányolva annyiban, a mennyiben „ezen diploma alapköve az általános alkotmányosságnak ő Felsége mindazon országaira nézve, melyek nem a magyar koronához tartoznak.” Az octoberi diploma a közösügyek körvonalozásával tulaj meg a *pragmatica sanctio* határain, s a febr. 26-ki patens, mely „inkább egybeolvasztásra, mint egyesítésre látszott irányozva”, még meszebb túlterjeszkedhetik, s így azokat a felirat el nem fogadhatja, hanem követi a legmagasb trónbeszéd utasítását, miszerint, ha az e részben felmerülő aggodalmak eloszthatók nem lennének, a birodalom életföltételeinek megfelelő módosítási javaslat terjesztendő fel. A birodalom főállását — úgy mond — kockáztatni nem akarjuk, s „miután meggyőződésünk szerint az octoberi diplomát s februári patens a mi hazánk életföltételeivel nem lehetne összhangzásba hozni, fogunk igyekezni, hogy oly javaslatot terjesztünk fel, mely alkotmányos önállásunkat is megóvja, s a birodalom életföltételeinek is megfeleljenek.”

Hazánk jogi állásának, s a birodalom közös érdekének híven hódoló szellem lengi át az egészet, s ha méltányolni akarjuk még hozzá azon ildomteltjes nyilatkozatot, mely a 17-dik tételben foglaltatik, s mely szerint a Lajthán teli országok alkotmányos viszonyának rendezésére jogtalanul beavatkozó befolyást gyakorolni nincs szándékunk, de valamin 1861-ben tettük, ujabbban kijelentjük, hogy készek vagyunk „a mit önállásunk és alkotmányos jogaink sérelme nélkül tehetünk, a törvényszabta szigorú kötelesség mértékén túl is, méltányosság alapján, politikai tekintetektől megtenni, hogy azon súlyos terhek alatt, miket az absolut rendszer eljárása összehalmozott, az ő (Lajthán teli tartományok) jóllétük s azzal együtt a miénk is össze ne roskadjon, s a lefolyt néhez idők káros következtései róluk, és rólunk elháríttassanak”, akkor valóban megnyugtathatjuk magunkat, hogy az egyezkedési tér előleges kiszabása annyi engedékenységgel, mondhatnók — bőkezűséggel — történt meg,

Școala - BCC Cluj

a helybeli kaszinóban közgyűlésre lesz, melyre az egyet minden tagjai tisztelettel meghívhatnak.

Kolozsvár, február 12-én, 1866.

Halmágyi Sándor, m. k.
mint az egyet titkára.

Nyilatkozat s egy kis tájékozás.

Torda, febr. 10.

Eltekintve attól, hogy én alólt is jelen levén a Tordán jelen évi január 27-kén tartott képviselői értekezleten, s az ottani közakarati nyilatkozásomban magam is tényleges részt vevén, a polgári hűség, s az értekezleten kimondott többségi megállapodás iránti alkotmányos érzület erkölcsileg kötelez:

a „Korunk“ február 7-diki számában ifjabb báró Huszár Károly programja fölötti bírálatát sem érthetek egyet.

Ugyanis a „Korunk“ t. szerkesztője által semmi esetre nem elfogadatlannal tárgyalt kérdéses program szerintünk bir azon főzempontokkal, azon kellekkel, melyek úgyint jelen stadiumán, az alkotmányhoz főtlenül hűség alapján a politikai exigenciák megfigyelése s számbavétele mellett a közönség óhajtott nagy czélt, hazánk alkotmányos szabadsága, s függetlensége helyreállításának szent czélját kifejezik a nélkül, hogy szánandó s nem bizalmat ébresztő önhitséggel a czélravezető problematikus eszközök meghatározásába bocsátkoznék. Holott magában a képviselő házban, e tekintetben a vajdó pártok között akkor még semmi határozottságot észre nem vehettünk. Többet kívánni pedig egy képviselő-jelöltől, mint a megalakult képviselő háztól magától, legalább is azon ildomlatban kívánatot fejezi ki: hogy „a hely menjen a profétához.“

De mi a képviselőiben látnoki tehetséget sem veszünk igénybe. És öszintén bevalljuk, hogy a képviselő irányában a biztosítékot mi nem a programban, annyival kevésbé ennek ragyogó pbrásisaiban, melyek minél többet ígérnek, előttünk annyival üresebbeknek, sőt gyansabbaknak látszanak: hanem a jelölt becsületes multjában, polgári hűségében, elvei tisztaságában, a viszonyok alapos megítélésére kellő jogi s politikai ismereteiben keresztek, s hiszünk föltálalható.

Hogy megyénkben, szerintünk ily kellekkel biró hazafiakat jelölteink és a „Korunk“ t. szerkesztője által megjelöltek közül még másokat is lehetne számlálni — megelégedést szerez nekünk. De mit tehetünk mi arról, ha ez uttal a közhangulat nem éppen közülnk valamelyiket jelölte ki a különben diszes képviselői pályára, melyen talán babérokat, talán nagyobb polgári érdemeket szerzhettek, mint szerény álláspontunk? De mi úgy hiszünk, hogy az is, a ki elég erőt érez magában a diszes pályára, s talán polgártársai bizalmát is bírja, nagyobb czélokérti lemondásban nem kevésbé gyakorolja azon polgári erényt, mely minél üszetlenebb, annyival becsületebb, s eredményeiben is annyival tüdősebb.

Mi azonban minden békés szellemünk mellett, megyénkben nem kívánnunk siri csúndot. Mi tudjuk, hogy az alkotmányos szabadság gyakorlata folytan okvetlenül pártoknak, de nem nemzetiségi, nem cast s felekezeti töredékeknek, hanem nagy politikai pártoknak kell kifejlődniük, melyeknek tusái között az eszme érik, s lassanként életbe lép. De ide most még nem jutottunk. Előbb magunkat szerveznünk, alkotmányunkat megmentenünk, s e tekintetben mindnyájunknak egyetértetünk kell. S csak ha az alapjogok visszaszerelve s biztosítva lesznek, azon túl merülhetnek föl a pártkérdések. Melyekben aztán a személyes ambitio is kielégíttetését találhatja. De mi akkor is apró pártoskodásokat, kicsinyes személyeskedéseket a közügyek terén veszélyeseknek tartunk. Ott van — ha úgy tetszik — Frankhon eléggé tanulságos példája, melyet tehetetlen párt-töredékek s ezeknek egy más fölemlesztő szenvedélyes törzssalkodásai mind anynyiszor a zsarnokság vas igájába hajtottak! Kell-e hazánk sötét korszakából annak, a ki mint szakember jobban tudja nálunknál, kebelrázó példákat fölemlegetnünk?

Senki se higye tebat, hogyha egyikünk vagy másikkunk képviselőik nem lehetünk, azért hazánk ügye veszélyben forog. De ha a „bellum omium in omnes“ féle irány rajtunk erőt vehetne, akkor mi hívjuk ki a fatumot magunk ellen; végpusztulásunknak min magunk lennénk büns okai. Mentse Isten hazánkat ezen eszeveszett állapottól.

Ily objectiv szempontból tekintjük mi a „Korunk“ által fölvetett képviselő-jelöltség, s program kérdését. S a mi minket illet: csak ezen irányban hiszünk ügyünknek jo szolgálatot tehetni.

Szabó Lajos.

Kiigazítás. A „Kolozsvári Közlöny“ február 6-diki számában a tordamegyei képviselő-jelöltség fölött tartott értekezletről közleményben „Balogh Ferenc“ sajtóhibát „Betege Ferenc“ nek kérem kiigazítani. Mert Betege Ferenc mondotta a méltó dícsérrel említett pohárköszöntést.

Sz. L.

Felelet a „K. K.“ keddi számára.

A „K. Közlöny“ keddi száma ellenem, nem mint szerkesztő, hanem mint állítják, tordamegyei követjelölt ellen, egy levelet, egy kisebb és egy nagyobb nyilatkozatot hoz. A „K. Közlöny“ szer-

kesztője egykor maga nyilvánítván a napi sajtó azon lovagias kötelességét, hogy a valamely lapban megmadott félnek egy feleletet, s erre a támadónak egy visszafeleletet engedni kell, s nyilvánított kötelességet igénybe véve, a felszólalásokra ott válaszolok, hol megtámadtattam, — még pedig igen röviden.

Az egyik nyilatkozatban D. J., K. S. és Sz. G. urak, bárman azok közül, kiket a megyében követségképeseknek nyilatkoztattam, a báró Huszár programját magokéva teszik, s kijelentik, hogy b. Huszár mellett megállanak — semmi kifogásom. — Azonban megengednek, ha nem oszthatom azon elvöket, mire e nyilatkozatot alapítják, hogy ha egy értekezlet valakit kizűt, az e megyére s a jelen nem voltakra kötelező erővel bírna. Sőt, ha az a választókra nézve is kötelező, akkor nem a megyei választók, hanem az értekezlet választ. Akkor kár a népet a hosszú utnak kitenni, ha választási joga a priori a kijelölteknek le van kötve. — Másik, mit szintén el nem fogadhatok az, hogy én jeletem ki magamat. De, ha színtén én jeletem is ki magamat, csak jogommal éltem volna, szabadságában állván minden választónak fellépni.

A második megtámadás a kijelölés jogán átlépve, fellépésemet támadja meg, levél alakban. Elmondja, hogy vasárnap Tordára rándultam, délután nagyobb közönség előtt programot akarom mondani, mire össze is gyűltek, s programot nem mondtam. Hogy kimentem, s egyik rokonomnál, de másutt nem voltam, igaz; de hogy kinek ígertem én program-mondást, kinek mondtam, hogy közönséget gyűjtsem: oly állítás, melyet Sz. G. ur, bár kinyomatta, bebizonyítani nem bírta, pedig már most erkölcsi kötelessége lenne. Jól fogta fel tehát Sz. G. ur helyzetemet, a midőn én Lovassi D. és követérséje azon felszólítására, hogy több polgár vár reám a „Czifrafogadóban“, megjelentem, s a fogadó udvarát kihívó, de nem anynyiban polgár, mint más szabásu arcokkal telve találtam; s mit kérdeztem volna egyebet, mint hogy ki hivatott? Hogy valaki mlgos Miksa Elek uron kívül egy hangot is adott volna, tagadom. S miután kijelentem, hogy senkit meg nem hittam, és általam magát senki meghívottnak nem nyilatkoztatta, mi volt természetesebb, mint hogy elszomorodva néztek végig polgártársaimon, kik a megrohanás méltánytalanságát épp úgy látszottak érezni, mint én, mit tanusított azon balk éljenzés, mi mlgos Miksa ur beszédét követte, s azon levert hangulat, melylyel távoztak.

Következik a harmadik megtámadás, egy nyilatkozat, mely képességet támadja meg, s közöl egy program-cikket tőlem, mint bizonyítványt. E nyilatkozat nyiltérben levén, miután a „K. K.“ szerkesztője magáévá nem teszi: mint a program is mutatja, életem egy nyiltot könyv levén, — e téren szánakozó ballgatással felelek.

Ezen kihívások után igen természetesnek találom utánnézni, ha ki vagyok-e Tordamegyében jelölve, fel vagyok-e léptetve, s vajon a megye értekezlet tolmácsolta-e azon töredék, mely a nélkül, hogy én nyilatkoztam volna, nekem jön.

Kövéri L.

Politikai hírek.

Austria. Bécs, febr. 9. A „Wiener Abp.“ nak egy czikke a magyar országgyűlés felirati javaslatáról ékeppen szól: „A kormánynak azon öntudattal kell bírnia, hogy a magyar nemzet egyértelműleg óhajtja a kiegyezés elérését. Az újabb idő manifestációi sokkal számosabbak és sokkal fényesebbek, semhogy a nemzet loyális értekezletének öszintesége s bizalomteljes biztossága iránt kételkedni szabadna. A felirati terv annak bizonyítéka, hogy az ország képviselői magas küldetésüknek öntudatával bírnak, s nem fogják elzárni magukat annak elismerése elől, hogy oly követeléseket fejeztek ki, melyek ellenmondásban állanak az általános állami feladatokkal, melyeknek vednérvá lenni első sorban az austriai államférfiak hivatása és kötelessége. Azon véleményünket hisszük kifejezhetni, miszerint a saját felelős ministerium és a municipiumok helyreállítása iránti óhajok tullepik az elérhetőnek mértékét. Azon flunepélyes nyilatkozvány, melyet a magyar országgyűlés m. évi dec. 14-én hallott, s melyben a hirodalmi-egység integritása mint legfőbb állam-elv lön proclamálva, arra bírhatta volna a fölrati bizottmányt, hogy oly kérésrel ne lépjen fel, melynek teljesítése majdnem egyértelmű az állam szétválásával. Nemkülönben az 1848-ki vegzeményeknek előleges revisio nélküli helyreállítását oly kíváratnak jelölhetjük, melynek elfojtására onpán az ama végzések szomorú következményeire való visszaemlékezés is elegendő lehetett volna. A „W. Abp.“ megelégedéssel emlékezik meg a felirat tekintet-teljes, mérsékelt és szenvedélytelen hangjáról, mely Magyarország loyális magatartásának megfelel. Ugyanazért nem is vagyunk hajlandók — u. m. — lemondani a reményről, miszerint az országgyűlés kebelében érvényre jutandnak azon megfontolások, melyek folytan a felirati tervből kibogytatik az, a mi a legfőbb állam-tekintetekkel, — melyek az ország jólétét magukban foglalják — ellenkezik; hogy így a király alkotmányos czélzatai és a nemzet jogosult óhajai teljes egyetértésben és egyesülten valóstíthassanak.“

Angolország. London, febr. 7. Az alsóházban a ma megkezdett fölrati vita a kormány irányában ellenséges modorban, főleg a trónbeszédnek a marhavész illető pontja ellen van irányozva. A felsőház fölrati terve a trónbeszéd egyes helyeit bírálja; nem foghatja föl, hogy miként tanusítva bekeirányzatokat a francia s angol hajóbadak öszszefütele; kárhoztatja Eyre kormányzó felfüggesztését, bírálja az Austriával kereskedelmi szerződést, megroja a hanyagságot a marhavész elleni rendszabályokra vonatkozólag; a fenian öszszesküvést előbbi lágyuszivűség következményének nyilvánítja, s határozott ellenzést jelent be az esetleges hiányos reform-bill ellen. Russell alig érthetőleg védelmez egyes pontokat, s azon reményt fejezi ki, hogy a reform-bill-t egy hónap alatt előterjesztheti. Végül a fölrat elfogadtatott.

Olaszország. Flórencz, febr. 8. A spanyol vöröskönyvben foglal, s Olaszországra vonatkozólag fontos nyilatkozatok következtében Lamarmora erélyes jegyzéket küldött Madridba. Most már bővebben is értesülni azon beszédéről, melyet a porosz követ, Usedom gróf, a királyhoz intézett a fekete-sasrend átnyújtása alkalmával. A gróf azon reményét fejezte ki, „hogy a király e tényben azon benső barátság és nagyrabecstülés bizonyítékát találja, melylyel a porosz király Olaszország királyára irányában viseltetik. Olaszország továbbá is igyekezik Európa rokonszenvét megnyerni, és magát az európai érdekekkel azonosítani. Az Olaszországgal kötött kereskedelmi szerződés nyilatkozványa a két állam közt létező benső viszonyoknak, mely korunk nagy eseményei közé számítható.“ Végül a gróf azon óhaját fejezte ki, „hogy Olaszország még sok éven át örvendjen ö Felsége, a király kormányának.“ A király azt felelte, hogy reá nézve „Poroszország királyának barátsága annyival inkább becses, mintán ez hagyományos megegyezésen alapul a Porosz- és Olaszország közötti rokonszenvek és törekvéseknek, melyek Német- és Olaszországot két nagy nemzetének holdog jövőt biztosítanak. Az érzelmek, melyeket Poroszország király a jelen viszonyok között irányában tanusít, újabb zálogai az oly természetes barátságos viszonyoknak, melynek Porosz- és Olaszország kormányai között uralkodni kell.“ Végül ö Felsége legbensőbb óhaját fejezte ki, „Poroszország jövőjét és boldogságát illetőleg.“

Németország. Kiel, febr. 5. A „Kiel Ztg.“ közli a holsteini rendek tagjainak a rendek egybehívása ügyében a helytartóhoz intézett feliratát, melyben a törvény szabványára hivatkozással a rendek egybehívása ez évre kívánatik, s emlékeztetbe hozatik a helytartó 1865. sept. 15-ki kiáltványa, a mely azt igéri, hogy az ország annak törvényei szerint fog kormányoztatni. A felirat így fejeztetik be: „Fájdalmasan érzi az ország, hogy miután német kormányzat alá került, már 3 dik esztendő óta megtagadtatik tőle az alkalom, miszerint képviselők által oly sok tekintetben változott viszonyainak alakítására befolyást gyakorolhasson. A törvényhozás a másik tényező részvétele nélkül gyakoroltatik; az ország pénzeivel rendelkeznek, a nélkül, hogy a rendek a költségvetés megállapításába befolyának. Mindezek mellett a halásan elismert jóakaró kormányzat sem képes visszafojtani azon óhaját, s biztos föltevést, hogy a helytartó egybe fogja Holstein rendeit hini második rendes gyűlés tartására.“

Moldva-Oláhország. Bukarest, febr. 5. A kormány ismét több befogatást eszközölt. A katonaság a lakományokban van consignálva.

Bukarest, február 7. A kormány egész katonai erejének kifejtése által vette elejét a tegnapi fölmertelendett tüntetéseknek. A nap csendesen folyt le, de az aggodalmak főmáradtak. Általános hit, hogy Cuza ismét változtatni fogja ministeriumát.

Spanyolország. A spanyol állapotok felől a „Kreuzzeitung“ nak a spanyol határról a következőket írják: „Habár a lázadók feje, Prim tbk, Lissabonban van is, a nyugalom azért még nincs teljesen helyreállitva. Ennek oka abban látszik rejleni, hogy a csapatok parancsnokai még mindaddig nem bátorokdtek a fölkelő bandákat valósággal megtámadni, valószínűleg attól tartva, hogy katonák, vagy legalább nagy részők, egy kézre játszhatnak a felkelőkkel. Mily vigyázattal jár legyen el a kormány, abból is kitűnik, hogy a mintegy 8000 főre menő hadoszlopoknak 3 hét kellett arra, hogy a 700 aranyjuezi fölkelőt a portugál határok felé szorítsák. Mi a paraszotok felkelését illeti, még eddig csak Taragona tartományban, melyben Prim szűletett, mutatkozott vagy 600 fegyveres paraszt kisebb csapatokban. Zsoldjuk van, s Escoda és Saqueta progressisták vezetése alatt állanak, és valószínűleg fel foguak oszlani, mibelyt értesülnek Prim átépéséről Portugálba, s azt elhiszik. Néhol meg fel-

tartják a vasutvonatokat, hogy toborzhassanak. — Ez történt például jan. 19-én Vendrellben, Taragonától 6 órányira. Egy 700 fölkelőből álló csapat a táviradkat rongálta és a sineket felszakgatta, azonban az öröknek megengedték, hogy jelt adjanak, nehogy szerencsétlenségek történjenek. Escoda parancsnok átvizsgált egy fél óra mulva minden kocsit, s kérdezte, vajon vannak-e batonák, kiknek 4 évi szolgálatidő elengedését vagy 4000 realt ki-nált, hogy ha hozzá eszalatkozni akarnának. — A vonatnak erre vissza kellett térni Taragonába, s vasutat 24 óráig nem lehetett használni. Jan. 19-dikén Escoda a fölkelőkkel Valls-ban, s 20-dikán Montblanch-Benetben állott; egy főrangú tiszt, kinek Cambrilsben urodalma van és nyugdíj élvez, mintegy 300 fölkelő fölött parancsnokol. Hogy a királyi csapatok utasítva voltak, miszerint a fölkelőkkel csatába ne ereszkedjenek, abból is kitűnik, hogy a csapatok épen akkor foglaltak el a vásártért Gratalospban, midőn a fölkelők a faluból zenezőval kivonultak. Reusba esti 11 órakor 700 fölkelő vonult be, s a vendéglőkbe szedtek, a nélkül, hogy a csapatok által legkevésbé háborítottak volna. De mibelyt Prim a batárt átlépte, a jelenet azonnal megváltozott. Escoda Riba mellett jan. 22-én, épen midőn legényei a vasutat szétrontani akarták, Pino dandárnok által 800 emberrel megtámadtatott, s csapata szétszóratott. Honnan szerezte legyen Prim tbk. a fölkelők fizetésére a szükséges pénz, mindaddig titok. Mondják, hogy 4 millió real volt rendelkezése alatt. Az öszszegnek egy, különben nem nagyrésze a katonák megvásárlására fordítatott. Egyes tisztek 500 realért állottak hozzá. A progressista párt szét van ugrasztva. Olozaga külföldön él, Espartero minden befolyását elvesztette, Madu beteg.“

Újabb. Berlin, febr. 9. A „Zeidler Correspondenz“ írja: Magyarország közelálló önállósága arra emlékeztet, hogy Német-Austria alkotmány szerinti consolidálására a német-öszszövetségi alkotmány-reformja szükséges. Poroszország kész tárgyalásokba bocsátkozni e fölött, melyek természetesen tárgyalásokat foglalának magukban Schleswig-Holstein fellett is.

Köln, febr. 11. A „Köln. Ztg.“ vezércikkében igen válságosnak rajzolja Austria és Poroszország viszonyát, s a következő szavakkal fejezi be: A holsteini rendek egybehívása a fenforgó viszonyok közt, egy-jelentőségű volna azzal, mintha Poroszországnak háborút üzenne, s a felelet az lenne rá: hogy a poroszok tüstént benyomulnának Holsteinba.

Berlin, február 10. A förtörvényszék ismert határozata ellen nőttön nő az agitatio. A berlini választók tegnap este tartott öszszejövele alkalmával teljes helyesléseket fejezték ki az alsóháznak határozat elleni férfias fellépése iránt.

Távirati tudósítás a bécsi börzéről.

Február 13-kán: 5%. Nemzeti kölcsön 100 frt. 64.95. — 5%. Metalliques 100 frt 67.10. — Bank-részvény 748. — Hitelintézeti részvény 200 forint 184.20. — London 10 ft st. 100 frt 23 1/2. kr 102.10. — Ezüst 104.10. — Cs. kir. arany 4.90 1/2. — 1860. kölcsön 81.10.

T. és telelős szerkesztő DOZSA DÁNIEL.

Nyiltér*).

Bizonyos körben a pesti országgyűlésre küldendő követirások díjazása említettét föl, kelteti alorvos tks. Spányik József ur és mások jelenlétében nyug. major Szent-simoni mlt. András Sándor ur, odanyilatkozott, hogy a nálam, mint 1861-ben a csikszéki honvéd segélyző-egylet elnökénél maradt néhány száz forintot, czélszerűen lehetne a követirások díjazására fordítani.

Említett major ur, ki, mint látszik, tévhiedelemben van és ha még ilyenek lennének, mindazoknak felvilágosítására kénytelen vagyok következő nyilatkozatot tenni: a honvéd segélyző-egyletet, én igaz előleges hírem, és tudtom nélkül, választott elnöke, Kabos Károly barátom pedig alelnöke vala. Azonban a honvéd segélyző-egylet pénzéből keze-men egy krajczár sem járt, legfőlebb az, a mit mint adakozó befizettem.

De én azon pénzzel nem is rendelkeztem; miután annak kezelésére egy, ha jól emlékszem 12 tagu bizottság, hol néhányszor elnököltem, rendeltetett vala.

Ennek tagjai: Mikó Mihály, Győrfi Pető, Lázár Dénes urak, s több mások valának.

A pénzek akkori alkotmányos pénztárnok Bilális László atyámfia kezén voltak, ki pontosan, csak is a bizottság rendelkezése szerint vitt számadásainál fogva bár kinek felvilágosítással szolgálhat.

Kelt Csik Szent-Mártonban, febr. hó 6. 1866. Sándor László.

*) Az e téren megjelenő czikkek a szerkesztői felelősség körébe nem tartoznak. Szerk.

Kolozsvári naptár a jövő hétre.

F e b r u á r		Nap kél	delel	nyungszik	Hold kél	delel	nyungszik
18 V.	G. 1 Flavian	76. 1p.	12.14p.11m.	53. 28p.	8622p.r.	2649p.e.	9626p.e.
19 H.	Susanna	7 0	12 14 5	5 29	8 56 r.	3 42 e.	10 39 e.
20 K.	Eleuter, Nemesius	6 58	12 13 59	5 31	9 32 r.	4 37 e.	11 51 e.
21 Sz.	Eleonora, (Kántor)	6 56	12 13 52	5 32	10 12 r.	5 33 e.	* * *
22 Cs.	Üsz.-Péter	6 55	12 13 44	5 34	10 57 r.	6 29 e.	1 0 r.
23 P.	Romana	6 53	12 13 36	5 35	11 48 r.	7 25 e.	2 5 r.
24 Sz.	Mátyás	6 51	12 13 27	5 37	12 44 e.	8 21 e.	3 2 r.

9 Első negyed 22-én 76. 22 perczkor. Márs és Jupiter hajnalok. KDK.

Saturnus-éjfel előtt kél. KDK.Nap hossza: 10 óra 36 p. köz. szám.

HIVATALOS.

(52)

Licitation-Kundmachung.

Die hiesige k. k. Genie-Direction bringt zur allgemeinen Kenntniss, dass im Monate März. l. J. an den weiters angesetzt Tagen mündliche Licitationen über Maurer, Steinmetz und Zimmermannsarbeit auf die Zeit vom 1. November 1865 bis Ende December 1865 in der hierortigen Bauverwaltungs-Kanzlei um 9 Uhr Vormittags abgehalten werden u. z.

Montag den 19. März 1866 Maurer- und Steinmetzarbeit
Dienstag den 20. März 1866 Zimmermannsarbeit.

Alle zu obigen Licitationen Concurrirende haben sich mit ortsobrigkeitlichen Zeugnissen über ihre Zulässigkeit zu versehen. Ausnahme von dieser Zeugnissbeibringung findet nur bei jenen statt, welche der k. k. Genie-Direction schon durch frühere Kontraksabschlüsse bekannt sind.

Die zu erlegenden Vadien resp. Erfüllungs-Cautions sind:

	Vadium	Cautio
Für die Maurerarbeit	80 fl	160 fl
" " Steinmetzarbeit	40 "	80 "
" " Zimmermannsarbeit	60 "	120 "

Es werden auch schriftliche Offerte angenommen, jedoch müssen selbe noch vor Beginn der mündlichen Licitation einlangen. — Diese mit 50 kr. Stempel versehenen Offerte müssen den Kontraksbedingungen, welchen sich der Offerent zu unterwerfen hat, genau entsprechen, undist durchaus keine Abweichung zulässig, auch müssen alle Anbot mit Ziffern und Buchstaben in österr. Währ. genau ausgedrückt sein, und die Erfüllungs-Cautio beiliegen, endlich ist der Wohnort und Charakter des Offerenten mit dessen eigenhändiger Unterschrift, genau anzugeben. Offerte, welche nicht genau hiernach verfasst sind, oder welche um ein oder mehrere Prozente, auf die noch unbekannten Bestoth der mündlichen Licitation besser bieten, so wie telegrafischer Form einlangende Offerte bleiben unberücksichtigt.

Nach abgeschlossener Licitation wird kein Anboth mehr angenommen. Alle näheren Bedingungen können zu den gewöhnlichen Amtsstunden in der hiesigen k. k. Bauverwaltungs-Kanzlei eingesehen werden. —
Karlsruhe, am 18. Jänner 1866.

NEM HIVATALOS.

(57) Bélyegmentes.

(3-3)

Az erdélyi kölcsönös jég- és tűzkármentő társulat, az igazgatóság Kolozsvár belfarkasutca helyiségében 81 sz. a. folyó évi február 26 kán délelőtti 10 órákor közgyűlést tartand, melyen megjelenni a társulat t. ez. tagjai ezennel felkérteknek.

A közgyűlés tárgyai lesznek: igazgatósági előterjesztés az 1865-ik évi működés eredményéről, számadást vizsgáló biztosok jelentése, és kárfedezeti intézkedések.

A számadást vizsgáló biztosok folyó hó 9-én munkálataikat megkezdendvén, a mindvégig nyílt ajtóknál folytatandván, egyszersmind a számadások megvizsgálásán is tetőzetes szerinti szíves megjelenésre a társulati t. ez. tagokat tisztelettel meghívja az igazgatóság.

HIRSCH LIPOT ÉS FIA

pesti ékszerészek

AJÁNLJÁK DÚSAN ELLÁTOTT

arany-, ezüst- ékszer és óra-raktárukat.

Ócska arany és ezüst ékszereket és régiségeket a legillendőbb árban megvesznek és becsérélnek.

Raktár: KOLOZSVÁRTT, belmonostorutczában
a 193 sz. a. Paget-háznál.

(62)

Figyelmeztetés.

(1-3)

Van a József-térre a 14-dik szám alatt egy kis magkereskedő Varga Lajos, ki illeték országos intézetnek kezdvén nevezni, a nyilvános lapokban el akarja a t. közönséggel hitetni, hogy ő „nyereség nélkül” kezeli magkereskedését, megelégedve azon ódes üntudattal, hogy a hazának (szegény hazai) szolgálhat.

Mindannak dacára, hogy Varga úr e fogásait többszörösen ismételte, azon meggyőződésben nem válszoltunk, mert a t. közönség úgy is tudja, hogy csak azok folyamodnak ily féle fogásokhoz, kik a becsületes solid versenytől félnek.

Mitán azonban nyilvános lapokban azt hirdeti, hogy az ő magyai 25—50, sőt 100 procenttel is olcsóbbak a többi rendes magkereskedők magyainál!... kénytelenek vagyunk kereskedésünk érdekében megjegyezni, hogy Varga úr árai nemcsak hogy nem kisebbek a mi árainknál; hanem inkább némelyek feltűnően felcsigázottak; különösen a legkelendőbb árucikkeket majd fél árral magasabbra tette a mi rendes kereskedelmi árunknál.

Varga úr jól tudja, hogy a mi értékes gazdasági magvaink, melynek a berefűlők, fűmagvak, burgundi és cseklá-répa fajok sat. az övétől még alább sem jöhetnek egy kategóriába, de mint kereskedők sem állhatunk ily hirdetésekkel szemben versenyre saját méltóságunk lealacsonyítása nélkül.

Mi a virágokat, rózsákat, fűket, cserjéket és bokrokat illeti — Varga úrnak, mitán egy ily állomány sines saját birtokában — felesleges volna szólni. Ő tehát csak a környai veteménymagvakról mondhatná, hogy az ő katalógusa árai olcsóbbak! Hogy ennek valóságáról is meggyőződhessek a t. közönség, egymás mellé álljunk a „1865-ik” és „1866-ik” katalógusok árait.

Nem is említe, hogy magvaink első rangúak, tehát az övének értékesek, mit a naponként nagyobb mérvben terjedő üzletünk bizonyít; mi nem történhetné, ha a t. vevő közönség magvaink jó-ságáról és biztonságáról meggyőződést magának nem meríthetne.

Vége Varga úrnak azt a jó tanácsot adjuk, hogy jövőre ily valótlanúságokhoz ne folyamod-jék, hanem érje be az üzleti szorgalom becsületes díjjával, melyért egy jóvalvaló kereskedő sem szokott megpirulni; akkor az ilyen sallangokat, t. i. hogy

„az ő réa bizott nemzeti becsületet szentül megőrzendi”

a retek-, káposzta- és dinnye-magvai mellől bátran elhagyhatja; mert azt senki sem adta a József-tér ügynöségbe comissióba; de sokkal erősebben is áll az, mintsem szükség volna rá, hogy azt Varga úr őrizze avagy támogassa!

Egy ilyen fiók-magraktár vagyon Kolozsvártt is, Tóth és Szabó cím alatt, Fröhlich-ház, 164. szám.

Fleischman és Weber magkereskedése

a „zöld koszorúnál” Pesten.

Az árak egybeazonosítása.

„ Ázsiai	13	12	„ „
--------------------	----	----	---

KEIN DORSCH LEBERTHRAN MEHR!
JODIRTER RETTIG-SYRUP

javasolnak, az oly annyira ellentérekedő halmájzsir helyett, a Grimault féle iblanyos retekzsörp, miad ize, mind alakjánál fogva is ekkor a leghat-batosabbak és a czélnak legmegfelelőbbnek bizonyult. Ezen szer sobasem ta-gadja meg jótékony működését a mellbetegségek, aszkór, vér-vizibetegségek és görvélves bajok gyógyításánál; ez nem támadja meg a gyomrot, sőt inkább étvágyat gerjeszt, kiváltkép a gyermekek színtelenség, börcyühűség, gyak-ran előforduló nedvromlás és a nyakmirigykihajtás ellen sikeresen használtatik.

E retekzsörp a párisi gyakorlatba már bevettett, és mai napság már a legelőkelőbb orvosok mint igen hathatós vérsztító szert rendeltik.

Az iblanyos retekzsörp alapja: zsásza- és reteknedv; mindkettő súlyellenes növény azon elismert tulajdonságokkal, melyek iblanyt és ként ter-mészeti állapotban tartalmaznak, mely neves a készítmény hathatóságára és a bevétel könnyűségére nézve mind a felnőtteknél, mind a gyermekeknél elegendő kezeséget nyújtanak. Dr. Bazin és Cazenave a párisi St. Louis kórház orvosai ezen iblanyos retekzsörpöt, különösen és pedig számos kedvező siker alapján különféle bőrbetegségek ellen ajánlják.

Raktár: Ausztia minden nevezetes gyógytárában.

Előfizetések a bel- és külföldi

KÖNYV- MŰ- ÉS HANGJEGY

RAKTÁR.

DEMJÉN LÁSZLÓ

könyvkereskedése

KOLOZSVÁRTT FŐPIACZ.

Mindennemű IRODALMI megrendeléseket elfogad, és azokat kiváló figyelemmel

PONTOSAN és GYORSAN teljesíti.

Es vidékre is árfőlemez nélkül rögtön elküldi.

Minden könyv- és hangjegy

legyen az bárhol és ki által hirdetve vagy kiálltva, ugyanazon áron a fentezimzett könyvkereskedés által kapható vagy megszerezhető.

Könyvjegyzékekkel

az irodalom különféle szakmáiról készséggel szolgál ingyen.

Különös figyelembe ajánlatik:

Horváth Mihály. Magyarország történelme. Új dolgozat. Hat kötetben. I.—II. kötet fűzve 5 frt., III.—IV. kötet fűzve 5 forint. V.—VI. kötet 5 frt.

Szalay László. Magyarország története. Második kiadás. 1—5 kötet 18 frt 92 kr., s több új történelmi és jogtudományi munka.

(64) (1-*)

széleskörű közönség számára

STEIN JÁNOS könyvkereskedésében Kolozsvártt,

Harmath Józsefnél Tordán, Wittich Józsefnél Marosvásárhelyt, Dobray Nándornál S.-Udvarehlyt, Barthos Domokosnál S.-Szegedre, Vokál Jánosnál Nagynyeden, Sindel Károlynál Brassóban, Wagner Józsefnél Károlyfejtőre kapható:

Az erdélyi muzeumegylet évkönyvei

I-ső kötet: (1860—61. 4-rét 26. 158 l.) 1 frt 70 kr.

II-dik kötet: 3 rajztáblával. (1862—63. 4-rét 147 l.) 1 frt 60 kr.

III-dik kötetének I-ső füzeté, 16 tábla könyomatu rajzzal. Ára 2 frt 50 kr.

Megjelent a III-dik kötet második füzeté, 2 rajztáblával, 70 kr.

Magyar Bazar.

Szépirodalmi s divatlap.

a Berli-Bazar teljes rajzaival és mintáival ellátva, megjelenik mellékklappal ellátva havonként kétszer. Előfizetési ára 1/4 évre 2 frt.

A G E N D A:

SZERTARTÁSI BESZÉDEK és IMÁK,

az erdélyi ev. ref. anyaszentegyház rendtartása szerint.

Szerkesztették: Vadas József és Nagy Péter, kolozsvári ev. ref. lelkészek.

Első rész: **TEPLOMI TEENDŐK.**

8-adrét VIII. 384. lap.

Ára fűzve 2 ft — kr.

" kemény félvászon kötésben 2 " 40 "

" " félbőr 2 " 50 "

!!Olcsó Bibliák!!

I. kiadás: **Szent Biblia**, azaz: Istennek ó és új testamentomában foglaltatott egész szent írás. Magyarított Károli Gáspár. Sad-felt 592 lap, egész bőrkötésben. Ára csak 80 kr.

II. kiadás: ugyanaz nagy 8-adrét 678 lap, egész bőrkötésben. Ára 1 frt 40 kr.

III. kiadás: ugyanaz félíves kiadás 552 lap, bőr-vászonba. Ára 2 ft 50 kr.

Csak újtestamentom.

Az egész újtestamentom és a Zsoltárok könyve. Zsebkiadás, vászon-kötésben. Csak 20 kr.

Ugyanaz: bőrkötésben aranyfűzéssel 50 kr.

Magyar önkormányzat és birodalmi egység.

Ára 1 frt.

— **Tájékoztató urbéri ügyekben.** Különös tekintettel az 1854. Junius 21-én Erdélyre nézve kiadott legf. csász. nyiltparancs 3. 16. 17 és 18 §-ra. Irta Dorgó Gábor. Ára 70 kr.

Gróf Széchenyi István

utolsó évei és halála. 1849—1860. Irta Kecskeméthy Aurél.

Ára 1 frt 20 kr.

(64) 15/2 (1-4)

A frankfurti lap 1865 április 15-iki szá-ma írja: Azon általános méltánylatot, mely-ben J. G. POPP fogorvos ur Anatherin-Szájvíze a közönség előtt részestül, nem lehet csodálni, mitán az Németszárgba be-vitele óta a legrövidebb idő alatt oly hirre kapott, hogy készítője a mindenfélét öszölő megrendeléseknek alig képes eleget tenni.

A naponként érkező hálalratok és elia-merések egy az orvosi-kar mint az egy-egy esek részéről (bogy többet ne nevezzünk, Oppolzer orvos tudor, Klecsinszky tanár, dr. Born, dr. Flor János, Hel-ler, Fürstenberg tartományi gróf, hg. Eszterházi, Fries grófot stb.) a leg-világosabban bizonyítják, hogy a fog min-den betegségnél, például könnyen vérző, szivacsos foghúsál, fadékoknál mind a nyelven, mind a belső arcbőrön, lazalogak-nál s bár minő természetű fogfájásnál fel-oldja a nyálkát, mely leggyakrabban oko-zója a fogak lazaságának, s öszetetele által izt javítólag s frissítőleg hat a szájba, s ez-által elűzi a kellemetlen szagot, melyet a dohányzás, odvas vagy műfogak idezének elő: a száj minden lágy részeire mint erősítő szer hat, miáltal a foghús elvesztett rugé-konyaságát ismét visszanyeri, s a fogak lazaságát meggátolja; továbbá enyhítő sze-rül is használ érzékeny fogakra a légvál-oztatás ellen, mivel használata által min-den érzékenység megszűnik.

Ausztia, Angolország és Amerikába, hol ezen Szájvíz szabadalmaztatott, s már több évtől fogva használatba van, úgy me-ghonosította magát, hogy egy pipere asztal-ról sem hiányzik. Véleményünk szerint még nagy jövő vár reá.

Erdélyországránézve főraktár: WOLFF J. gyógyszer. továbbá: kapható Dr. Hintz György és Engel J. gyógyszer. uraknál Kolozsvártt, és az ország minden gyógy-tárában.

(35)

(6-6)

Felhívás.

Az orsz. földterhementesítési alap-igazgatóságnak mult év oct. 14-ről 92 el-nöki szám alatt kibocsátott hirdetményéből kitetszik, hogy f. év. feb. 14-ig a vég-leges kárpótlás megnyerése végett új bejelentéseket kell beadni.

Ezen bár sok nehézséggel járó bejelentések megkésztését elvállalom, hasonlólag ajánlom arra, hogy a t. cz. birtokosság még nem folyósított minden-mű kárpótlása kiadattatását eszközöljem, és pedig:

a.) Elvállalom a még kiadatlan vég-leges vagy dézma kárpótlás bejelentését.

b.) Elvállalom az oly urberesek utánai kárpótlás bejelentését, melyek után eddig még kárpótlási előleget sem adtak.

c.) Elvállalom a már kiutalt, de ki nem vett és így elévült utalványoknak meg-újítását és legrövidebb idő alatti realisa-tatását.

Mindezeknél egyszázalékért min-den előlegezés nélkül az egésznek keresztül vitelét ígérem.

Ujabb erre vonatkozó hirdetések, arra indítottak, minden félreértést kikerülendő, bővebb magyarázást kinyilatkoztatni, mi-szerint én az egésznek keresztül vitele alatt nem csak a bejelentést és ezen e-endő körül eljárást, hanem minden igényt folyósítandó obligatión kivételét és kézhez szolgáltatását is bele értettem.

Oly esetekben, ahol már a bejelen-tésnél, a várandó igény mennyisége meg-határozható, a vételjegősült kívánatára elő-leg is adatik, minthogy ezen fizetle-re nézve oly pénzfórássokkál állók öszeköt-tetésbe, a honnan előlegezést illő ha-szon mellett nyerni tudok.

Azon esetben, a hol a fent irtak akar-mélyikére megbízatást nyerendek, szüksé-ges egy felhatalmazást hitelesítve bekülden-i, hogy annak nyomán az illető nevében min-den szükséges lépéseket megtehessek.

Kolozsvártt, január hó 1866.

MEZEY IZIDOR.

(59)

(3-3)

Haszonbérlet.

Özv. Gyergyai Ferencné fejérdi birtoka jövő Sz.-György naptól kezdődő-leg haszonbérbe kiadó. Értekezhetni a tu-lajdonosnővel Kolozsvártt, nagypiacz 454 sz.

(28)

(6-6)

Az izraelita templom melletti 73-dik szám alatt 5 szoba, téli nyári konyba, kamara, pincze, istálló és szin bérbe kiadó. Értekezhetni ott helyt

SÓFALVI SÁNDOR, építésznel.

(60)

(2-3)

Torda mellett Aranyos-Polyán hely-ségében, egy 18 mázsás szeszgyár 10—30 évre haszonbérbe kiadó, vagy örökön eladó. Értekezhetni A. Polyán-ban lakó m. Dindár Dénes urral.

(50)

(3-3)

Eladó magló és anyakanczak.

Egy hét éves mén, sötét-pej 15 marok 3 hüvelyk magasságu, mely apja részről veszi eredetét a m. B. Bánffy József híres Diszpótl, annya részről a m. B. Bánffy Dénes Szag-lárjától, továbbá: két hat éves sötét-pej csitkó anyá kancza eladó. A venni szán-dékozók értekezhetnek Dobokamegye M. Köblös helységében, tulajdonosné Miske Istvánné Vajda Agnessel.